

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Poštno ček. račun: št. 24/12410

Cena: Posamezna št. L 25
Naročnina: Mesečno L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190

Leto VI. - Štev. 26

Gorica - 1. julija 1954 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Ivan Trinko - Zamejski

umrl 26. junija 1954

Teško najdemo primer, da bi ob grobu kakega moža žaloval ves narod kot en mož. V zgodovini našega naroda mislim, da je bil tak primer smrt in pogreb Janeza Ev. Kreka. Tedaj so se ob Krekovem grobu leta 1917 zgrnili vsi Slovenci v težkih časih po manjšinski deklaraciji, ko so nestrpno pričakovali, da požene klas seme, ki ga je ta mož zasajal zadnja leta svojega življenja. Tedaj je veliki župančič zapel:

Bil je med nami mož kot zrno klen in zdrav: ta, kakor knjige mi, ljudi je brati znal: tako zastopil se je v tajnopis človeka našega, da je odtis njegovih najglobočjih sanj užgal pekočo stigmo vanj... In narod...

pred možem tem spoznal je: To sem jaz: V zrcalu vernem, v možu tem kar bil, kar bom, vse vidim, vem... (Naša beseda)

Tak mož, ki je eno generacijo za Krekom zopet združil vse Slovence ob svojem grobu, je pesnik Beneške Slovenije Ivan Trinko - Zamejski. Če jih je Krek združil s svojo idejo o združenju Sloveniji, jih je Trinko združil s svojim tihim, nesebičnim, a junaškim delom za narod in Boga. Če bi kdo onega zimskega dne 25. januarja leta 1863, ko je zavekal otrok v Trčmunu pri Pirnovih, dejal o tem otroku, da bo ob svoji smrti združil rod »Slovenščine cele«, bi mu pač nikdo ne veroval. In vendar je tako. Sivi starček iz Benečije, ki danes počiva na pokopališču svo-

je rodne vasice ob vznožju Matajurja, nam je postal simbol slovenstva, ki ne umre. Zamejski, tih in nežni pesnik, ki je ubiral strune za Simonom Gregorčičem, je v svoji pozni starosti postal last celega slovenskega naroda, ki je v njem ugledal podobo samega sebe.

»V zrcalu vernem, v možu tem kar bil, kar bom, vse vidim, vem.«

Videl se je z njim na domačo zemljo pripetega, na ono zemljo, »k'tera zdaj ima grob komaj za nasa in za marsikoga niti tega ne več. Videl se je zraslega s svojim ljudstvom, saj se Trinko ni hotel odtrgati od svojih beneških rojakov, pa čeprav so mu ponujali boljše in bolj ugodno bivanje v mestu. Slovenski človek je v pok. Ivanu Trinku videl zvestega sina svojega naroda, ki je vztrajal trden in neomajan tudi takrat, ko so se cedre majale in se hrasti upogibali. Trinko se pa ni. Končno smo v Zamejskem videli vidca in preroka, ki je z besedo, z zgledom in z molitvijo kazal ljudstvu pot v prihodnost. Tam gori v Trčmunu je v tihoti in zbranosti preživljal svoja zadnja leta ter se kakor slovenski Mojzes boril z Bogom v molitvi za blagor svojega ljudstva.

Zato so bile zelo na mestu zaključne besede govornika, ko se je od njega poslovil: »Z Bogom, msgr. Trinko, počivaj mirno v domači zemlji. Tvoj duh pa naj prosí svojega Odrašenika, da bi tvoja ljubljena Benečija dvignila kvišku k soncu od trpljenja poveljani o braz.«

H.

Ta je bil namreč po francoskem poslaniku Chauvelu poslal novemu francoskemu premieru sporočilo, da bi bil zelo vesel, ako bi se mogel sestati z njim. »In tako smo imeli,« je povedal Mendes France, »dolga razgovor, o katerem smo se zedinili, da ne bomo objavili nobenega poročila in sicer v interesu cilja, ki ga hočemo doseči in ki je: vzpostavitev miru v južnovzhodni Aziji.«

Mendes France je podal pozneje v zbornici daljše poročilo o svojem bernskem razgovoru ter povedal med drugim, da so glavne težave glede Laosa in Kambodže odstranjene in da je bilo priznано načelo o neodvisnosti teh dveh dežel. Kar se pa tiče Vietnama, je dejal Mendes France, je položaj bolj zapleten, kajti vojna je ustvarila v tej deželi skrajno delikatne psihologične, politične in gospodarske ovire. Francoski ministrski predsednik je tudi omenil, da je povedal Čuenlaju, da Francija ni pripravljena sprejeti katere koli rešitve in da misli braniti

svoje življenjske interese v Indokini.

Kaj sta Mendes France in Čuenlaj v resnici sklenila, je seveda popolnoma zakrito. Tudi ni znano, v čem misli Mendes France napram komunistom popustiti. Da jim misli v neki stvari popustiti, ne more biti dvoma, akoravno je slovesno zatrdil, da ne bo izdal francoskih koristi v Indokini in da ne bo zabarantal evropske vojske za koncesije v Indokini. Vse to je morda res, toda v Indokini niso samo francoski interesi v nevarnosti, ampak tudi interesi, svoboda in neodvisnost ondornih narodov. O teh zadnjih interesih ni Mendes France veliko govoril. In zato se nam vedno bolj vsiljuje misel, da bo prišlo v Indokini do podobne rešitve kot na Koreji. Vse kaže, da bodo tudi Indokino, predvsem pa Vietnam, razdelili ter izročili del te dežele komunistom v oblast. Da bi se zadovoljili komunisti z manjšim plenom, je skrajno neverjetno.

Čuenlaj in Nehru

Drugi, nič manj važen sestanek se je vršil par dni pozneje v indijski prestolnici Novem Delhiju, kjer se je Čuenlaj na svojem poletu v domovino ustavil ter se sestal z indijskim ministrskim predsednikom Nehrujem.

Čuenlaj in Nehru sta zastopnika dveh najbolj obljudenih držav na svetu, saj šteje Kitajska po najnovjšem štetju čez 580 milijonov prebivalcev in Indija jih ima tudi okoli 360 milijonov. O Nehruju, ki se je že z Gandhijem boril za samostojnost in neodvisnost Indije, je znano, da je velik nasprotnik vsakega kolonializma. To njegovo sovraštvo mu je prešlo že v kri, akoravno bi se moral zavedati, da se mora Indija ravno kolonialnemu sistemu zahvaliti, da je prišla do neke stopnje civilizacije in blagostanja. Ravno Angleži so bili tisti, ki so to ogromno deželo prepredli z železnicami in cestami, zidali šole in bolnišnice ter ji odprli pot do zapadne civilizacije in kulture. Če pa ni Indija napredovala, kakor bi bilo želeto, ni bil tega kriv kolonializem, ampak poseben ustroj indijskih narodov, neštivilne indijske kaste, v katere je razdeljeno indijsko ljudstvo in ki ovirajo vsak napredek. Kriva je bila tega njihova poganška vera, ki je polna čarovnij in vražarstva, ter raskosanost indijskega prebivalstva na nešteto plemen in jezikov, saj je znano, da govorijo v Indiji poleg 15 glavnih jezikov, še več kot dve sto raznih dialektov.

Toda Nehru ni samo odločen nasprotnik kolonializma, ampak tudi prijatelj komunizma. Že pred kakimi 25 leti so ga katoliški misijonarji označili za neke vrste komunist. On trdi sicer, da je nevtralen, toda idejna nevtralnost do komunizma je vsaj pri izobraženem človeku nemogoča. Zadržanje, indijske vlade v korejski in indokitajski vojni in Nehrujevo prijateljstvo do rdeče Kitajske dokazujeta vsaj to, da je njegovo nasprotstvo do zapadnih narodov večje kot njegov strah pred komunizmom. Zelo značilno je tudi, da je priznal komunistično oblast v Tibetu, medtem ko se ondodno ljudstvo upira v svo silo zoper rdeče Kitajske, ki so vdrli v to vsem budistom sveto deželo.

Indija in rdeča Kitajska se torej zelo dobro razumeta. To je razvidno tudi iz izjave, ki jo je podal Čuenlaj ob svojem prihodu v Novi Delhi. Po pozdravnih besedah, naslovljenih Nehrujevi vladi in indijskemu ljudstvu, je izrekel te besede: »Kitajska vlada in narod polagata veliko važnost na prijateljstvo indijske vlade in indijskega naroda. Mir in

prijateljstvo 960 milijonov Kitajcev in Indijcev sta važen činitelj, da se ohrani mir v Aziji in na svetu.«

O razgovorih, ki sta jih imela Čuenlaj in Nehru, ne vemo nobenih podrobnosti. Kakor pišejo časopisi, sta sklenila baje oba državnika prijateljsko pogodbo med Indijo in Kitajsko; skupno poročilo pa ne govori o tem. Čuenlaj se je izrazil, da bodo pogovori, ki jih je imel z Nehrujem, velike važnosti za mir na Daljnem vzhodu in sploh na svetu. Čuenlaj je povabil slednjic Nehruja na obisk v Peking. Vse to kaže, da se Indija vedno bolj odmika od Anglije ter se vedno bolj približuje Kitajski. In to je morda eden izmed vzrokov, ki vplivajo na sedanjo angleško politiko v Aziji, ki gre za tem, da bi si Indije ne odtujila.

Sestanek Eisenhower - Churchill

Tretji in obenem najvažnejši sestanek preteklega tedna je bil nedvomno sestanek med Eisenhowerjem in Churchillom in njunimi zunanjsimi ministri. Sestanek se je vršil v Washingtonu, kamor sta pripela angleška državnik s svojimi sodelavci v petek zjutraj.

Namen tega sestanka je bil poravnati nasprotja, ki so se zadnje mesece nagromadila med Anglijo in Združenimi državami predvsem zaradi vzhodnoazijske politike. Ta nasprotja so postajala tako očitna, da so mnogi govorili o akutni krizi angloameriškega prijateljstva. Vsa ta nasprotja izvirajo več ali manj iz različnega gledanja na komunistično nevarnost. Angleži in Amerikanci so nasprotniki komunizma, toda vsak izmed njih na svoj način. Angleži so kljub vsem izkušnjam, ki so jih imeli s komunisti, še vedno prepričani, da bi se dalo s komunisti v miru živeti. Oni verujejo še vedno, da bo mogoče prepričati Sovjetsko zvezo, Kitajsko in Hočiminha o pogubnosti njihove o svojevalne politike ter jih spravil zopet na pravo pot. Tako ravnanje je seveda, če izvira iz nesebičnih namenov, zelo lepo in človekoljubno, toda mnogi so mnenja, da ta misijonarska vnema Angležev ni tako nesebična, kot se zdi, ampak da gre Angležem predvsem za to, da bi mogli v miru kupčevati z vsem svetom, torej tudi s komunističnimi državami. Ne rečemo, da ni na tej trditvi nekaj resnice, vendar ne razloži popolnoma nad vse prizanesljivega angleškega stališča do ko-

munizma. Vzroki angleškega zadržanja so drugi, o katerih pa trenutno ne moremo razpravljati.

Vse drugačni so odnosi Združenih držav do komunizma. Amerikanci so odločni protikomunisti. Oni se zavedajo do dobra komunistične nevarnosti, ki grozi vsemu svetu. Zato so za politiko močne roke ter nasprotni vsakemu popuščanju napram komunistom. Ta njihova odločnost pa ne izvira morda iz kakih sebičnih namenov, ampak iz ljubezni do svobode, katero želijo ohraniti sebi in vsem narodom sveta. V ta namen žrtvujejo ogromne vsote denarja in blaga v zavesti, da ni mogoče svobode nikoli preplačati. Pri vsem tem pa ne grejo nikoli tako daleč, da bi ne bili dostopni za pameten in pošten sporazum.

To bi bila po našem mnenju razlika v stališčih, ki jih imata Anglija in Združene države do najhujšega sovražnika človeške družbe, do brezbožnega in nečloveškega komunizma.

Eisenhower in Churchill se seveda nista razgovarjala o teh načelnih razlikah, ampak sta poskušala doseči skupno s svojimi sodelavci nekak sporazum glede bodočega skupnega nastopanja. Izmenjala sta misli o najbolj perečih vprašanjih sedanjih dni.

Tako so se vršili razgovori prvi dan o evropski obrambni skupnosti in o izmenjavi atomskih izkustev. Na tem sestanku je bilo baje tudi sklenjeno, da bo treba vrniti Zapadni Nemčiji njeno popolno samostojnost, ki obsega tudi pravico do oboroževanja.

Naslednje dneve so razpravljali o Indokini in o Daljnem Vzhodu. In tu se zdi, da niso razgovori preveč gladko potekali.

Zaradi vedno hujšega komunističnega pritiska na južnovzhodni del Azije, se Združene države že več časa trudijo, da bi ustvarile na Daljnem vzhodu obrambno zvezo zoper komunistično nevarnost. To bi bil tako zvani severno-tihomorski obrambni pakt, ki naj bi imel isto nalogo, kot jo ima atlantski pakt za Zapadno Evropo. S to zamisljajo so bili Angleži in tudi Francozi v začetku precej zadovoljni. Stavili so le pogoj, da bi se ta pogodba sklenila šele po zaključku ženevske konference. Amerikanci so se vdali ter čakali na konec konference, medtem pa so pridno pripravljali vse potrebno za sklenitev tega pakta. V ta namen so služila tudi nedavna posvetovanja vojaških strokovnjakov Francije, Anglije, Združenih držav, Avstralije in Nove Zelande v Washingtonu.

Kar nenadoma pa so se Angleži premislili in tik pred odhodom angleških državnikov na obisk v Washington je angleški zunanji minister Eden prišel s čisto novim predlogom na dan. Predlagal je namreč za Daljni vzhod ustvaritev nenapadalnega pakta med komunističnimi in svobodnimi oziroma nevtralnimi državami. Ta korak je povzel Eden, ne da bi bil, kakor je navada, opozoril o tem svojem namenu prijateljske Združene države. To obnašanje angleške vlade je vzbudilo v Združenih državah mnogo ogorčenja in nevolje.

Zaključno poročilo o washingtonskih razgovorih govori, da je bil dosežen tudi o tem vprašanju sporazum. Natančno besedilo zaključnega skupnega poročila nam trenutno ni znano in zato ne moremo o njem govoriti. Naj povemo še to, da se je vršil zadnji razgovor med Eisenhowerjem in Churchillom zadnji terek. Pa o vsem tem bomo morda prihodnjic kaj več povedali.

L. P.

Trije važni sestanki

Pretekli teden so se vršili trije važni sestanki, ki bodo nedvomno vplivali na nadaljnji razvoj skrajno zamotane svetovne politike. Gre za sestanke, ki so jih imeli najvišji državniki Francije, Kitajske, Indije, Anglije in Združenih držav. Taki sestanki se vršijo navadno v veliki tajnosti in le na koncu se izda kratko poročilo o vsebini razgovorov, ki so jih imeli možje med seboj. To poročilo pove seveda le to, o čemer so se državniki sporazumeli, ne omeni pa tega, o čemer ni prišlo do sporazuma. Dostikrat pa tudi tega poročila ni.

Prvi teden sestankov, ki mu pripisujejo za rešitev indokitajskega

vprašanja posebno važnost, se je vršil 23. junija v Bernu med francoskim in kitajskim ministrskim predsednikom, ki sta obenem tudi zunanja ministra svojih dežel.

Mendes France in Čuenlaj

Mendes France se je podal, kakor je sam povedal, v glavno švicarsko mesto v prvi vrsti zato, da bi se osebno zahvalil švicarski vladi za vso skrb in prijaznost, ki jo je pokazala v organiziranju ženevske konference. Pri tej priložnosti je prišlo tudi do sestanka s Čuenlajem.

ŠIRITE NAŠ LIST!

Četrta nedelja po binkoštih

Tisti čas, ko so množice pritiskale za Jezusom, da bi poslušale božjo besedo in je on stal ob Genzareškem jezeru, je zagledal dva čolna, ki sta bila pri bregu; ribiči so bili izstopili in so izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, ki je bil Simonov, in ga prosil, naj odrine malo od kraja; in sedel je ter iz čolna množice učil. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: »Odrini na globoko in vržite svoje mreže na lov.« — Simon se je oglašil in mu rekel: »Učenik, vso noč smo se trudili in nismo nič ujeli; toda na tvojo besedo bom vrgl mrežo.« — In ko so to storili, so zajeli veliko množico rib, da se je njih mreža trgala. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Ti so prišli in napolnili so oba čolna, da sta se skoraj potapljala. Ko je pa to videl Simon Peter, je padel Jezusu k nogam in rekel: »Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek.« — Groza je bila namreč obšla njega in vse, ki so bili z njim, zaradi ribjega lova, ki so ga bili zajeli; prav tako pa tudi Zebedejeva sinova Jakob in Janez, ki sta bila Simonova tovariša. Jezus pa je Simonu rekel: »Ne boj se; odslej boš ljudi lovil.« — In potegnili so čolne h kraju, popustili vse in šli za njim.

USPEH

Čeni uspeha, omagujejo roke, kopni volja, gine pogum. Veliko si človek upa, vendar vsega ne zmore. Uspeh ne zavisi samo od njega. Razine okoliščine uničijo sad. »Mi smo delali, sejali, rasti pa ne bomo dali.« Čeprav kmet dobro pognoji in razorje zemljo, čeprav vrže vanjo dobro seme, mu lahko suša ali dež ali toča vse uniči. Apostoli so se vso noč trudili, pa niso nič ujeli. Kljub temu, da je noč najbolj pripraven čas za lov, ker pridejo ribe bolj k površju.

Riba brez vode ne more živeti, človek ne delati brez zraka. Kakor obdaja voda ribo in kakor zrak

prenavlja našo kri, tako potrebuje naše delovanje Boga, njegove pomoči, če hočemo, da bo imelo res uspeh. Sv. Pavel nas opozarja: »V Bogu živimo, se gibljemo in smo.« Treba je pa, da se mi tega praktično zavedamo.

Kako je potrebna božja pomoč pri našem delu, da žanje uspeh in se ne podere kot babilonski stolp, nam Jezus nazorno kaže v današnjem evangeliju. Po brezuspešnem nočnem lovu, je Jezus ukazal Petru, pri belem dnevu: »Petji na globoko in vržite mreže.« Na njegovo besedo so apostoli ujeli polno rib, toliko, da je učenca kar groza obšla. Zavedali so se božje pomoči. Ali nam ne manjka tolikokrat te božje pomoči pri naših naporih? Krivda je na naši strani, ker te pomoči v svoji površnosti ali ošabnosti ne iščemo. Jezus nas pa opozarja, da bo blagoslovil podjetja onih, ki častijo njegovo Srečo. Ali računamo s to Jezusovo obljubo? Menimo, da je dosti, sejati, žetev da kar sama pride v polnih kliših.

Ali pa nimamo večjih uspeha kljub temu, da zaupamo v božjo pomoč, da kličemo k Bogu? Vprašanje je, ali smo dosti zaupali. Lahko nam tudi Bog odtegne kaj pomoči zaradi kake naše napake. Mojzes n. pr. je dobil nalogo naj izpelje ljudstvo iz Egipta. Izpeljal ga je, a ga ni pripeljal osebno v obljubljeni deželo. Vendar njegovo delo ni bilo brez uspeha. Nekaj mu ga je pa Bog ertal, ker je bil podvomil v puščavi o božjem usmiljenju. Ali ni tudi Jezus imel neuspeh? Saj je bil križan! Sovražniki so slavili zmagooslavje. Toda Jezusov neuspeh je bil le hipen. Še več. Njegov neuspeh je dal uspeh. Saj je ravno s križem svet odrešil. Tako tudi vernemu kristjanu navidezen neuspeh priključuje uspeh. Zakaj »tistim, ki Boga ljubijo,« uči sv. Pavel, »vse pripomore k dobremu, k pravemu uspehu, ki nam koristi k zveličanju.«

sednik hebrejske zveze teoloških seminarjev, dr. Nelson Glueck, rekel: »Mladi ljudje, ki rastejo v svetu zmehnjavce, so se naveličali biti duhovni nomadi. Sami potrebujejo razumevanja in iščejo ga v veri v Boga.« In predsedujoči škof episkopalne protestantske Cerkve v Združenih državah, Henry K. Scherrill, omenja za protestantske Cerkve podoben pojav. Mladi ljudje ne morejo več živeti brez Boga in v tem se današnji čas loči od večerajšnjega, je poudaril v neki izjavi.

MATERI BOŽJI POSVEČENA DRŽAVA

Mnogim morda še ni znano, da je država Luksemburg, ki kljub temu da je majhna, igra v gospodarski, politični in vojaški zvezi zahodnoevropskih držav veliko vlogo, posvečena Materi božji. Glavno Marijino svetišče je v samem mestu Luksemburgu in izhaja še iz srednjega veka. V njem je eden najslavnejših oltarjev Matere božje v Evropi. Posebno pomemben je bil ta božjepojni kraj v 17. stoletju, v času velikih verskih vojn. Še pred tridesetletno vojno (1618-1648) so jezuiti v mestu zgradili današnjo veliko baročno katedralo. Kasneje so Marijin kip prenesli v posebno kapelo, zgrajeno na mestnih nasipih, kjer je prišlo tudi do več čudežev. Ze leta 1666 je bilo mesto Luksemburg posvečeno Materi božji. Še danes visi na steni poleg oltarja velik zlat ključ mestnih vrat, ki so ga kipu tedaj izročili kot simbol mestne svobode. Med francosko revolucijo je bila kapela razrušena, milostni kip pa prenesen v katedralo. Tam je še sedaj v oltarju, ki velja za največji Marijin oltar v Evropi.

KAKO JE BILO V FULDI NA PROSLAVI 1200-LETNICE SMRTI SV. BONIFACIJA

Trinajstega junija so bile v Fuldi v Nemčiji velike svečanosti v proslavo 1200-letnice smrti sv. Bonifacija. Glavne svečanosti so bile v stolnici, kjer se jih je udeleževalo več kardinalov in škofov iz raznih

držav. Od zunanjih slovesnosti pa je bila morda najslavnejša ona, na kateri je govoril nemški zvezni kanceler Konrad Adenauer. V množici, ki ga je poslušala, je bilo tudi kakih 2.000 Nemcev, ki so prišli na to proslavo iz sovjetskega področja. Njim so bile Adenauerjeve besede še posebno namenjene. Kanceler Adenauer je govoril s stopnic zgodovinske katedrale v Fuldi. Osnovna misel njegovega govora je bila ta-le: Priznati moramo, da stojimo danes katoličani v Nemčiji pred istim problemom, pred katerim je stal sv. Bonifacij pred več kot 1200 leti. Njemu je tedaj uspelo združiti velik del Nemčije v odrešujočem krščanstvu. Nemski katoličani pa stojijo danes v borbi proti materializmu, ki se javlja v svoji najhujši obliki — komunizmu, in ta borba ni bila v zadnjih 500 letih nikoli tako resna, kakor je danes.

»Svoboda posameznika je ena osnovnih pravic vseh ljudi, — je rekel Adenauer, — toda komunizem vidi v ljudeh le sužnje. Ko danes govorim tukaj pred vami izpred naše starodavne katedrale, vidim številne predstavnike mnogih narodov svobodnega sveta. Njihova pričujočnost tukaj dokazuje, da vsi svobodni Evropejci čutimo, enako in se borimo za doseg istega cilja.«

Onih 2.000 katoličanov iz sovjetskega področja, od katerih jih je mnogo jokalo med govorom kancelarja Adenauerja, pa je predstavljalo komaj malenkostni odstotek vzhodnonemških katoličanov, ki so nameravali priti na svečanost v spomin smrti sv. Bonifacija. Uradni predstavniki v sovjetski coni so obljubili, da bodo, izdali medicinske dovolilnice kakim 20.000 ljudem in da bodo dali na razpolago več posebnih vlakov. Seveda so te obljube prelomili, kakor so povedali oni, ki so bili dovolj srečni, da so lahko brez dovoljenja prišli preko železne zaves. V vseh dveh tednih proslav sta v Fuldo prišla le dva posebna vlaka iz sovjetske cone in še ta sta pripeljala romarje šele poslednji dan proslav.

Za katoliško, slovensko in protikomunistično misel med nami

(Iz govora St. Janežiča na zborovanju SKS v Trstu 20. 6. 1954)

Kot slovenski katoličani 20. veka imamo svojo življenjsko nalogo, ki ni majhna. Naše stoletje je stoletje velike borbe. Morda se boj med dobrim in zlom ni nikdar tako zaostрил in ne zajel take širine kot v našem stoletju. Mnogotero je zlo in na mnogotere načine razjeda naše duše in telesa, a največje, najnevarnejše, naravnost posebljeno zlo našega časa je — kot dobro veste, a ni nikdar odveč poudarjati — materialistični, brezbožni komunizem. Menim, da sodobno človeštvo še vse premalo pozna in upošteva pošastno, zločinsko zamisel svetovnega komunizma, ki skuša na satansko prefrigan in brezbožeren način zemeljsko oblo spreminiti v veliko suženjsko, peklensko ječo, ki ji bodi ime raj. Premalo se človeštvo zaveda, da je v poskusu samomor človeške družbe. Svet je podminiran. Na vseh pradelih zemeljske oble, na vseh področjih delujejo pete kolone. Agenti, izsolani v tajnih revolucionarnih vadbah, se skušajo vrniti na vsa mesta, v vse skupnosti in jih na znotraj razkrajati. In med katoliškimi ljudmi je toliko prostodušnosti, naivnosti, slepote. Koliko ljudi je okomotanih v vprežne osle in vlečejo voz, ne da bi se zavedali, da imajo tajni propagandisti valeti v rokah. Ko bo vprežno živinice obnemoglo, upehano in nekoristno, pahnili ga bodo od sebe in drugemu uzde nadeli.

Slovenski katoličani na Tržaškem in v svetu, kjerkoli že smo, imamo veliko življenjsko nalogo pred seboj, ki se ji ne moremo odtegniti: boriti se moramo z vsemi primernimi naravnimi in nadnaravnimi sredstvi proti najnevarnejšemu zlu naše dobe, najnevarnejšemu tudi za našega slovenskega človeka — proti brezbožnemu komunizmu. Ne poznamo vseh vzrokov, čemu je bolševizem najprej prav naš slovenski svet zajel, tudi ne poznamo namerov, ki jih Bog s tem dopuščanjem ima. Toda poznati moramo našo dolžnost: proti zlu pametno, neustrašno in vztrajno boriti se. Kako, s čim?

NEVARNOST TITOVEGA KOMUNIZMA ZA SLOVENCE

1. Prvič — za borbo je najprej potrebna spoznanje nasprotnikov. Zato nikar ne zapirajmo v slepoto oči. Poglejmo zlu do korenin. Ne varajmo se, češ jugoslovanski komunizem je manj nevaren od ruskega. Za nas je najbolj nevaren, ker razkrajja naš narod. Sicer pa je komunizem vespovsod eden in isti z enim namenom: sproletiziranje sveta, svetovna revolucija, tiranija nekaternikov nad suženjskimi lutkami, nad brezosebno maso sveta, nad vsemi ponižanimi in razžaljenimi. Pustimo blagodneče besede o svobodi, enakosti in delavskih

Ni nas dosti, a če bi nas bilo le 100 ali 50 ali samo 10 jasnih in enotnih načel, povežati bi se morali in stati trdno kot en moč, kot skala, ki se ne gane, pa naj pride, kar hoče.

Katoličani imamo svoj program, ni treba, da bi nam ga drugi dajali. Katoličani moramo po zahtevi Cerkve imeti svoje svobodne organizacije; verske, kulturne in politične. Tudi politične. Politika je namreč skrb za javne zadeve. Ali naj se katoličani ne brigamo za javne stvari: kake naj bodo postave, kak bodi pouk v šoli, ali je razporeka dovoljena ali ne, ali ima vsak narod pravico govoriti v svojem jeziku itd. Grešili bi, če bi odklanjali to dolžnost. Zato moramo katoliški Slovenci na Tržaškem vedno imeti svojo politično udruženje, ki bo jasno katoliško, trdno slovensko in odločno protikomunistično. Če se za to z vsi gorečnostjo potegujemo, nam nikdo ne sme in ne more zameriti.

NAŠA PRVA NARODNA NALOGA

Po svojem prepričanju odklanjamo sovražstvo do kogar koli. Toda naše katoliško prepričanje tudi zahteva, da branimo svojo idejo, da smo oprezni, na vse strani čuječi. Mnogi naši rojaki, ki v domovini po ječah, taboriščih, na prisilnem delu ali tudi samo doma ustrahovani v tihozi trpe, se na katoliške Slovence v svobodi ozirajo z velikim zaupanjem in pričakovanjem. Če se katoliški Slovenci v zamejstvu ne bomo zanje pred vsem svetom potegovali, kdo se bo. Komunistični režim v naši domovini je kakor ptica ujeta, ki je zahrbtno in nasilno žrtvi zasidila svoje kremplje v glavo in je noče pustiti. Zapoved ljubezni zahteva, da žrtve branimo, rešimo, da ptico ujedno poženemo čim prej z glave, ne pa da zapremo oči in se umaknemo v molk in spanje in lastno komodnost. Ali naj kamni vpijejo namesto nas? Ali naj Culukafri rešujejo naše rojake? Vse, kar je v naših močeh, moramo storiti za osvoboditev bratov in sestra. S tem, ko branimo nje, branimo pravico, branimo svobodo, branimo človeštvo, branimo Boga, branimo sebe. Braniti pa jih moremo uspešno le enotni, strnjeni. Bolje je, da nas je manj, pa smo tisti povezani v sklenjeno četo, kot da nas je dosti, pa smo neenotni, neurejeni in zato šibki, nezmagoviti. Zato nam je potrebna jasna, strunna organizacija. Burja naj pride in suhe liste odnese in suhe veje odtrga, da ostane zdravje in moč.

Se bi lahko govoril, spoštovani navzoči, a bodi zadosti. Zaključujem z vzklikom:

Naj živi jasna katoliška, slovenska in protikomunistična misel med nami! Naj živi in zdrave sadove rodi!

Tržačani romajo k Materi božji

Naše tržaško romanje je pred vrati. V nedeljo 11. julija odrine iz Trsta dolga kolona 14 avtobusov in okrog 700 Tržačanov bo ta dan počastilo »Mater božjo na gori Berico pri Vicenzi. S seboj vzamemo naš zgodovinski romarski križ, ki ga od leta 1950 nosimo vedno s seboj. Tedaj smo začeli naša skupna tržaška romanja in tisto leto nas je bilo v Rimu okrog 300. Leta 1951 smo romali na Barbano in nas je bilo 1.800; leta 1953 nas je bilo 2.000 v Padovi in lansko leto 400 pri Gospe Sveti na Koroskem. Letos naše število sicer sorazmerno ni izredno veliko, a vendar je častno zastopana vsaka vas in zlasti še mesto Trst.

Kakor znano, odpotujemo iz vseh krajev

od župne cerkve ob petih zjutraj. Vsa druga točna navodila boste udeleženci dobili v teh dneh na posebnih listih in zato jih tukaj ne navajamo. Želimo le, naj to naše skupno romanje, ki je peto po vrsti, lepo uspe v slavo Matere božje v tem Njej posvečenem letu! Vsi, ki ne greste z nami, bodite z nami duhovno združeni. Za vse verne Tržačane bo to dan veselje romarske molitve in lepega skupnega čiščenja nebeške Kraljice! V tem smislu je skupno romanje velik skupni praznik, ki ima svoj velik in globok pomen. Našo romarsko pot izročamo v božje varstvo in z veseljem pričakujemo nedelje 11. julija.

VODSTVO ROMANJA

Iz življenja Cerkve

SV. OČE ZA BEGUNCE

Visoki komisar Združenih narodov za begunce, dr. G. J. Van Heuvel Goedsart, je naznanil, da je sv. oče daroval skladu za begunce 1.000 dolarjev. Spremenno pismo msgr. G. B. Montinija pravi, da se sv. oče zaveda vprašanja pomoči beguncem in želi opogumiti ter pomagati onim, ki delajo za rešitev tega vprašanja.

AMERIŠKA MLADINA SE VEDNO BOLJ VRAČA K VERI

Ameriška mladina se vedno bolj vrača v Cerkve. To se kaže v okviru splošnega zanimanja za verska vprašanja med ameriškim narodom. Dokazi za to so mnogoteri in podatki samih cerkev, vlade in poslovnih statističnih uradov jih najlepše kažejo. V preteklem letu je bilo 32.638.879 dečkov in deklic vpisanih v razrede nedeljskih šol največjih ameriških verstev. To veliko število predstavlja povišek kakih dveh milijonov v enem samem letu.

Neka ameriška dobrodelna organizacija je pred nedavnim izvedla anketo o verskem prepričanju ameriške mladine. Dobljeni podatki kažejo, da se sedaj 81% mladih odraslih med 18. in 30. letom prišteva h kakim cerkvi.

»New York Times« je v komentarju k rezultatom te velike verske ankete zapisal: »V Združenih državah vse tri velike vero-

izpovedi — protestantska, rimsko-katoliška in judovska — cvetijo v verskem vzdušju, ki ni bilo nikoli hogve kako ugodno.«

Hollywoodska filmska industrija, ki je ena najbolj življenjskih za to, kaj ima ameriška javnost rada in kaj ne, ima za letošnje leto v načrtu najmanj 12 večjih filmov, katerih snov bo vzeta iz svetega pisma. V Ameriki je tudi to značilno znamenje, ki nakazuje splošno povračanje k veri.

Poleg suhih statističnih podatkov pa govori še sama ameriška mladina, kaj ji pomenijo vera, Cerkev in molitve.

Neka deklica je v Chicagu na eno vprašanje, ki so bila vključena v navedeno anketo, odgovorila: »Z očetom in materjo hodimo v cerkev, da molimo za brata, ki je v vojski. Če molimo zanj, se nam zdi, da postajamo bližji.«

»Jaz hodim v cerkev, ker mi to pomaga, da ostanem dober,« je rekel neki dečko. »Naš Odršenik je umrl na križu, da bi pomagal grešnim ljudem.«

»Cerkev je božje prebivališče,« je zapisal kot odgovor na vprašalo polo neki drugi fant, ki hodi že v gimnazijo. »Jaz hodim v cerkev, da se udeležujem svete maše, da tako hvalim Boga in Ga prejemam v presveti Euharistiji.«

Pa poglejmo še, kaj pravijo ugledne osebnosti ameriških cerkev o tem povračanju mladine v naročje vere. Tako je pred-

IZ ARGENTINE

Naš veliki dan

Tako so argentinski Slovenci imenovali dan skupnega romanja v Lujan, kjer poleg lujanske Virgencite kraljuje tudi brezjanska Marija Pomagaj. Nad 2000 Slovencev se je 9. maja pripeljalo v Lujan s posebnim vlakom in drugimi sredstvi v svoj II. slov. marijanski kongres. Veličasten je bil pogled na dolge vrste mož in fantov, žena, deklet in otrok, ki so sklenjenih rok pristopali k angelski mizi. Po jutranji maši so se romarji zbrali v treh velikih dvoranah, kjer so imeli svoja zborovanja. Popoldne se je razvila procesija in Marija z Brezij in lujanska Virgencita sta nastopili skupno pot obdani od narodnih noš fantov in deklet. Goreče molitve in navdušeno petje se je dvigalo pod sinje nebo, ki je spominjalo na dom in domovino tam daleč za oceani.

»Dne 30. maja,« tako piše slovensko deklet iz Argentine, »smo imeli spet Marijino slavlje. Vse izseljenske narodnostne skupine so se zbrale na marijansko zborovanje na glavnem trgu v Buenos Airesu. V procesiji so v narodnih nošah vseh narodnosti nosili lujanske Marijo. Vsaka narodnostna skupina se je potrudila, da je pokazala čim več narodnih noš, vendar je bilo največ slovenskih in zdi se, da so naše narodne noše zbujele največ zanimanja. Krasne so bile tudi češke in ukrajinske narodne noše, nad vse slikovite pa japonske. Po procesiji je bila v katedrali večerna sv. maša. Le v cerkvi more človek spoznati, kako nas skupna vera drži v eno družino. Vsi narodi smo peli skupno latinsko angelsko mašo in nazadnje vsak narod v svojem jeziku lursko himno.«

Dne 6. junija smo imeli naš narodni praznik. Proslavili smo naše padle junake v času revolucije. Kar neverjetno, da je preteklo že devet let od tistega strašnega klanja...«

Tako živijo naši ljudje v Argentini. V zvestobi do Boga in do Marije, v zvestobi do svojega naroda hrepenijo po tistem dnevu, ko bodo spet lahko poromali k Mariji Pomagaj na slovensko Brezje.

POTREBA PO TRDNI ORGANIZACIJI

3. Tretjič je za zmagovit boj potrebna povezanost — organizacija. Posameznik je v boju proti siloviti svetovni organizaciji komunizma kakor nič. Enotne povezanosti vseh protikomunističnih sil sveta še čakamo. A katoličani moramo biti postavljeni v bojni red v svojih organizacijah. Danes ni čas za popuščanje. Vrste morajo biti sklenjene. Ali naše so? Slovenski katoličani na Tržaškem imamo odgovornost za to. Svoji vlogi se ne moremo odtegniti.

Goriški mestni svet in gospodarska kriza

Goriški mestni svet je na zadnji seji začel razpravljati o gospodarskih problemih in vzrokih gospodarske krize v goriški občini in to na podlagi poročila, ki ga je izročila mestnemu svetu posebna komisija. V debati, ki je temu poročilu sledila, so nekateri italijanski svetovalci kritizirali poročilo, češ da ne odgovarja resnici. Odvetnik Pedroni je tudi tokrat izčrpal svoj slovar ljubeznivosti napram svojim sosedom, ko je jugoslovanske narode primerjal z afriškimi plemeni in dejal, da z Jugoslovani ni mogoč noben gospodarski sporazum in sodelovanje. Za goriško gospodarstvo je po njegovem mnenju treba poiskati drug način rešitve. MSI-ovce dr. Delpin, ki je spregovoril za Pedronijem, je bil bolj stvaren. Priznal je, da je sedanji krizi krivo to, da je bila Gorica odtrgana od svojega zaledja. Kriza je sicer v Italiji splošna, saj je po uradnih podatkih v vsej državi skoro dva milijona brezposelnih in 5,5% prebivalstva živi od občinskih podpor, za katere izda država letno 11 milijard lir. Zahteval je otvoritev kmetijske šole in ureditev proste cone. Demokristjan Bisiach je čutil za potrebno, da spregovori predvsem o šolstvu. Zahteval je otvoritev številnih italijanskih šol in vrteev. Kar se slovenskih šol tiče, je dejal, da zaenkrat nimajo posebnih potreb; predlagal je samo razširitev šole v Standeržu, ki ima za šest razredov samo štiri učilnice. Zadnji je spregovoril slovenski zastopnik odvetnik Birska, ki je poudaril, da gre tu predvsem za ekonomsko vprašanje, ki ga je treba rešiti brez političnih in strankarskih predsodkov, po zakonih, ki veljajo za gospodarstvo. O-

menil je tudi slov. narodno manjšino, ki je prišla po prvi svetovni vojni pod Italijo z voljo do dela z lastnimi in močnimi ustanovami, ki pa danes v veliki večini ne obstajajo več. Za Gorico bi bilo nujno potrebno večje gospodarsko sodelovanje s sosednjimi državami. Omenil je tudi pohitveno industrijo, katero bi bilo treba v Gorici vse bolj razviti. Med njegovim govorom je prišlo med občinstvom, ki je prisostvovalo seji, večkrat do šovinističnih vzklikov, tako da je moral župan večkrat poseči vmes.

Razprava o goriški krizi se je nadaljevala pred občinskim svetom v petek. Slovenski občinski svetovalec Pavlin se je v daljšem govoru dotaknil vseh važnejših gospodarskih vprašanj. Predvsem je predlagal ustanovitev deželne avtonomije, obnovitev železniškega prometa med St. Petrom in glavno goriško postajo, ustanovitev omejnega pasu in pravilnik, ki naj bi končno uredil pravo ceno, ki prebivalstvu ni prinesla nobenih koristi.

V soboto je o istem vprašanju govoril demokristjanski sindikalist dr. Cian. Povedal je nekaj dobrih splošnih misli, stvarnih predlogov, ki naj bi pomagali goriškemu gospodarstvu, pa ni iznesel nobenih. Razpravo je zaključil župan ter jo prenesel na poznejši čas.

Ministrski predsednik Scelba je odredil ukinitve urada »Zona di confine«, ki je imel sedež pri predsedstvu vlade in je skrbel za politiko proti narodnim manjšinam. Številne pritožbe, tudi Furlanov, so najbrže privedle vlado do tega koraka.

KRES

v tržaški koloniji Enna di Torrebelvicino

Na predvečer sv. Janeza Krstnika je bilo v naši koloniji veliko dela. Že več dni smo čakali ta večer z veliko nestrpnostjo in gledali okrog po gozdovih, odkod bi mogli »pošteno« odnesti nekaj drv za kres. Zato je bil bdenji dan sv. Janeza še bolj živahen. 66 otrok je skrbno iskalo in nosilo drva na dvorišče naše kolonije, odkoder se razprostira razgled po vsej dolini daleč tja do vrha Pasubio in doline z mineralno vodo Recoaro. Proti večeru je stala mogočna grmada in čakala prve iskre. Nebo se je med tem zgostilo z oblaki in začelo groziti, da nam uniči veselje tega večera, ki je vsem našim ljudem tako pri sre. Teman oblak je šel mimo hriba, na čigar pobočju smo gostje, in začel brezsrčno zalivati našo grmado. Na srečo se mu je mudilo. Oddahnili smo se in se veselili vrnila na kraj veselja. Slama je zagorela in visok plamen se je dvignil v nebo. Dolina ga je začudeno gledala: ni vajena take nočne svetlobe. Bali smo se, da se bo od vsepovsod oglasilo zvonjenje in klicalo ljudem: »Na pomoč, gorci! Nekdo se je v dolini že dvignil, da se na licu mesta prepriča o požaru. A naši prijatelji so ga že po poti pomirili, češ da gre za nedolžno zabavo v koloniji. Krik in vik! Vešče prihajajo! Vae drvi za njimi in jih skuša razpediti. Ko se duhovi pomirijo, zari naša pesem, pesem mladih sre, ki hočejo ohraniti šege svojih pradedov. Mali Boris Gombač stopi pred mlado občinstvo in vzbudi smeh s svojim živahnim nastopom. Vsi mu morajo večkrat ploskati, tako lepo deklamira. Ogenj je počasi pojemal in hotel sam brez glasnih prič umreti. Tu pri kresu smo zaključili svoj veseli dan. Pri

kresu se je dvignila naša večerna molitev k Bogu, ki ogreva naša mlada srca v ljubezni do Njega in do vseh ljudi in nam luči daje, da spoznamo pot, ki vodi k Njemu.

Doma smo bili ta dan in ta večer, ko smo drva pobirali in kres kurili. Doma v Trstu, v Rojannu, pri Sv. Ivanu, pri Sv. Ani, Sv. Jakobu in ob morju pri Barkovljah. Z Miljskih hribov na Playve, iz Doline v Boršt, z Domija v Log, iz Lonjera v Gro-pado, s Kontovela na Prosek in v Sv. Križ smo romali in si kresove ogledovali. Pozabili smo, da smo oddaljeni od Trsta 250 kilometrov in da se nahajamo v Enni v prov. Vicenza.

Tu bivamo že teden dni skoraj odtrgani od sveta, pa prav zato srečni in zadovoljni. Nihče nas ne graja in moti pri naših ugrah. Mirno lahko govorimo in pojemo v svojem jeziku. Ljudje so tu zelo prijazni, gostoljubni; večkrat nas vabijo v svojo družbo in poslušajo našo pesen. Kraj je zelo lep, 609 m visoko nad morjem. Okrog nas so sami gozdovi in travniki. Tu se čutimo bolj zadovoljne kot v Rigolatu. Hvaležni smo g. Palutanu, tukajšnjemu prefektu, da nam je preskrbel ta lepi kraj in nam zagotovil mirne in zdrave počitnice.

Vsi otroci so zdravi in veseli. Molijo, pojejo, se igrajo, spijo in toliko že pojedjo, da je vodstvo kolonije v skrbeh, kje bo našlo večje lonce in potreben denar.

Tu bomo še cele tri tedne. 17. julija se bomo vrnili domov in dali prostor najprej deklicam in potem dečkom. Kolonija, ki bo v treh izmenah, se bo zaključila ob polovici septembra.

ALOJZIJ REMEC:

Andrej Košuta

POVEST

»Andrejček, sedaj ni poti nazaj! Zakopljaj se, izgini v zemljo, da te ne pihne kakor zajca!« je zaklical Koritnik in Košuta je čul, da si koplje jamo.

Izgnil je roko, da bi odpel lopato s hrbita, a Holter, ki ga je moral opazovati, je zopet ustrelil.

»Čuj, Košuta!« je vpil orožnik. »Živega ali mrtvega te moram imeti. V petih minutah bo moja patrolja tu, potem z bogom fantje z Golega brda! Ne boš šel v korito, pač pa se pojdeš sušit na vislice, ker si hotel dezertirati!«

V Andrejčku je zaplala kri. V petih minutah bo morda ujet. Bogve, od katere strani pridejo, ga zvežejo in odpeljejo... In jutri bo obsojen po nagli sodbi in obesen...

»Nikoli! Živ se ne pustim ujeti. Holter, varuj glavo!« je zavpil in sprožil proti mestu, kjer je ležal orožnik.

»Aleš, to je moj smrtni sovražnik... Živa ne uideva več. Ne bo poznal usmiljenja z nama!« je zaklical Koritniku.

»Midva z njim tudi ne! Pogum, fant, tu sva dva in tam je samo eden!« je odgovoril Koritnik.

»Usojeno mi je, da danes padem...« je šepnil sam zase Andrejček in začel lesti oprezno tja gori, odkoder se je čul Koritnikov glas. Zdelo se mu je, da bi bilo tam laže umreti.

Vsakih pet minut je Holter streljal, zdaj proti mestu, kjer je domneval, da je skrit Andrejček, zdaj proti Koritniku.

A tudi sovražni topovski ogenj je rasel od minute do minute. Granate in šrapneli so padali gosteje in gosteje v sotesko. Izstrelki so treskali zdaj na desni, zdaj na levi od trojice, ki se je bila s puškami na življenje in smrt; vsak hip je grom zabobnel v bližini in je škropilo železje in svince med drevje.

»V pekel sva prišla...« je zaklical Andrejček, ko se je zarila komaj korak od njega granata v mokra tla.

Tisti hip je zagrmelo še groznejše na nasprotnem bregu. Tam se je razletela granata in oblak dima je zakril mesto, kjer je ležal Holter.

Ko se je dim razgubil je Koritnik zavriskal in planil pokoncu.

GOSPODARSTVO

Kmečka opravila v juliju

V HISI: V poletnih mesecih je mrčes posebno siten, pa naj bo v kuhinji ali v spalnici. Ponavljamo: DDT. — Zimska obleka in odeje so shranjene. So zavarovane pred molji? DDT v preparatu »Trix«.

V SHRAMBI se zbirajo prvi pridelki: pšenica, rž, ječmen, grah, kmalu bo prišel krompir. Si prečistil shrambo, si jo razkužil in tako uničil, oziroma onemogočil škodljivi mrčes DDT uniči ves mrčes, miši pa ne; te uniči predvsem dobra mačka, brez katere ne bi smela biti nobena hiša. Če imaš zrnje v vrečah ali na kupu, primešaj na vsakih 100 kg zrnja po 100 gramov DDT v preparatu »Geigy 33«.

Kako izgleda zaloga krme za zimske mesece? Boš imel dovolj? Če računi slabo kažejo, potem moraš vsejati pičnik-koruzo za krmo in pa inkarnatko. — Skrben gospodar že sedaj misli na to, in poskrbi potrebno.

HLEV mora biti predvsem snažen: Gnoj mora biti skidan vsak dan, gnojnica mora odteči in ne puhteti v hlevu ter tako delati neprijetno vzdušje; muh ne sme biti v hlevu in tudi na gnojišču ne; žival mora biti brez uši, DDT. Če ne že vsak dan, a vsaj enkrat na teden dobro okrtajči govedo. Zivina, posebno pa mlada, naj se dnevno nekoliko izprehodi, če je ne goniš na pašo. — Ne krmi ugrete krme, da ne bo napenjanja. — So prašiči cepljeni proti rdečici? Detelja je tečna prašičja krma. Če nimajo, prašiči svoje kopalnice, luže z vodo, potem jih operi, če le mogoče, vsak dan. — Imajo kokoši kurjanice? DDT.

NA VRTU moraš predvsem pleti in zalivati. Sedaj lahko seješ rumeno in zgodnjo zeleno endivijo, cikorijo. Lahko se seješ brokole, sadiš stročni fižol, presajaj zelje, zgodnjo cvetoča. Peteršilj in radič tudi še lahko seješ. Če pa seješ peteršilj, ga moraš pokriti s kakšno staro vrečo, slamnato odejo ali čim podobnim ter zalivati. Tako bo vzšel v 10 do 14 dneh, drugače ga ne boš dočakala.

V SADOVNJAKU: Češnje so sicer obrane. Bati se je, da se bo letos češnjeva muha močno razširila. O tem pa bomo pisali pravočasno. — S hrusk in jablan odpadajo prvi piškavci. Skrbno jih poberi in skuhaj prašičem, da tako uničiš škodljivca, če je še v sadu. Mlado sadno drevje ima listne uši! Te moraš uničiti, da ne bo drevesce ošibelo, ker mu uši srkajo potrebni sok. — Sedaj je čas, da mlademu drevescu zasnuješ krono s tem, da primerno uravnavaš mlade poganjke: seveda moraš te privezati na primerne opore. — Sedaj je tudi čas, da odrežeš one mlade poganjke, ki bi odrasli bili v kroni v napotje, in bi se drgnili ob druge veje. Če jih sedaj odrežeš, bo rana majhna in se bo kmalu zacelila. — Ne lazi s podkovanimi čevlji po drevesih!

V VINOGRADU bo potrebno še škropiti. Če si prvič žveplal pravočasno, to je že takrat, ko so bile mladice komaj prst dolge, potem se najbrže oidiš sploh ni razvil. Če pa se oidiš pojavlja, moraš še žveplati. Sedaj je na mestu bolj žveplo, kateremu je primšana modra galica. — Si navedel kiseljaku borbo z arzenatom? Kiseljaka ali grozdnega molja, grozdnega črva je vedno več. — Arzenat primčasni med pripravljeno raztopino modre galice. Zadoštuje 1/2 kg apnenega arzenata na 100 litrov raztopine. — Predvsem pazi na mlade cepljenke, katere večkrat poškopri, a za to škropivo ni treba rabiti več kot

1 kg modre galice za 100 litrov škropiva. — Kmalu boš cepil trte v oko. Si že odločil, katere vrste boš cepil? Tokajec prihaja vedno bolj do veljave.

NA NJIVI si žita že požel, preoral in vsejal činkvantin in vmes nizki fižol, vsejal ajdo. Na vsak način se moraš držati navodila: snope z njive, v njivo plug, strnišče moramo takoj preorati. Drugim pridelkom navadno ne gnojimo s hlevskim gnojem, ker ne bi dovolj razpadel in zato ne bi koristil. Bolj na mestu so umetna gnojila, predvsem superfosfat in žvepleno-kislj amonijak ob preoranju, čilski soliter ali apneni nitrat pa ob pletvi činkvantina. Isto velja tudi za ajdo, repo in za vse kar seješ po žitu ali krompirju.

RAZNE NOVICE

Kongres italijanske krščanske demokracije

Zadnjo soboto je začel zasedati v Neaplju kongres italijanske kršč. demokracije. Kongresa se je udeležilo na stotine strankinih delegatov iz vseh koncev Italije. Na kongres so prišli tudi zastopniki katoliških strank vse Zapadne Evrope ter izrazili kongresu svoje pozdrave in voščila za najuspešnejši potek kongresa.

Na kongresu je imel zelo važen govor tajnik stranke, bivši ministrski predsednik Alcide De Gasperi. V svojem govoru je natančno analiziral notranji ustroj italijanskega prebivalstva. O kmetijskih delavcih je poudaril, da jih bo treba spremeniti v kmetске posestnike oziroma zboljšati njihov življenjski položaj. Govoril je nadalje o industrijskih delavcih, ki predstavljajo moč sindikalnega gibanja in ki se mnogokrat izrabljajo za politične špekulacije. O srednjem stanu je rekel, da brez njega ni mogoče spraviti skupaj primerne parlamentarne večine.

De Gasperi je govoril tudi o pomanjkljivosti italijanskega parlamenta, ki daje opoziciji možnost za njeno obstrukcijsko delo, kar je bil glavni razlog, da se je njegova vlada odločila za znani večinski volilni zakon.

De Gasperi je govoril tudi o zunanji politiki Italije ter poudaril, da je mesto Italije le med svobodnimi narodi, združenimi v okviru Atlantske zveze in Evropske skupnosti.

Na kongresu so nastopili zastopniki vseh straj it. krščanske demokracije ter zagovarjali svoja stališča. Kongres se je zaključil na praznik sv. Petra in Pavla.

Guatemalski upor

Vojaški položaj vladnih in uporniških čet v Guatemali je bil pretekli teden vse prej kot jasen. Obe stranki sta izdajali poročila, ki so si med seboj nasprotovala. Šele zadnji ponedeljek je prinesel nekaj jasnosti, ko je prišla vest, da je guatemalski predsednik Arbenz odstopil in da je prevzel vladne posle neki vojaški odbor s polkovnikom Diazom na čelu.

Pozneje se je zvedelo, da je nova uporniška vlada zahtevala od polkovnika Diaza, da mora ustaviti takoj vse sovražnosti ter zapreti bivšega predsednika Arbenza in vse ostale komuniste v deželi.

Kako so se dogodki pozneje razvijali, nam v trenutku, ko to pišemo, še ni znano. Najbrže je polkovnik Diaz izpolnil zahteve

Na SENOZETI je košnja večinoma končana, marsikje bodo kmalu imeli otavo. Tudi ta mesec se lahko zaliješ senožet z razredčeno gnojnico.

Mleko se rado skisa ali zasiri poleti

Gospodinjje imajo vedno s tem težavo. Kako preprečiš zasirjenje? Nekateri svetujejo, da deni v mleko, ko ga postaviš na ogenj, nekoliko sladkorja. Toda ne drži povsem ta recept. Tudi enemu ali drugemu ne prija sladkor v mleku. Veliko bolj enostavno in uspešno je, da mleko, ko ga skuhaš, postaviš z loncem v večjo posodo, v kateri je voda. Vodo lahko tudi, če se preveč segreje, premenjaš z bolj svežo. Ko imaš čez dan ali čez noč mleko tako v vodi, se ti ne zasiri, ne skisa, zadovoljen ga piješ.

Kmetom se svetuje, da mleko takoj ko je pomolženo, postaviš v hladilnik — to je v večjo posodo, napolnjeno z vodo.

upornikov in v deželo se bo zopet vrnil mir.

Temu naglemu političnemu preokretu v Guatemali se ne smemo preveč čuditi, kajti taki državni udari se v Srednji in Južni Ameriki izvršijo vsaj enkrat na leto in navadno brez vsakega večjega prelivanja krvi. V Guatemali je bila vsa stvar bolj nevarna samo zaradi tega, ker je šlo za strmoglavljenje napol komunistične vlade, kar bi lahko povzročilo nevarne mednarodne zapetljaje.

Važen sklep ameriškega vrhovnega sodišča

Ameriško vrhovno sodišče je s soglasnim sklepom odpravilo rasno ločitev v ameriških javnih šolah. Ta odločitev bo prizadela le manjšino držav, kajti v več kot polovici držav ne poznajo več tega plemenskega razlikovanja in zapostavljanja črnega plemena.

Znano je, da je bilo to razlikovanje med belci in črnci posebno v južnih državah ukoreninjeno, a da je zadnje čase zaradi delovanja raznih človekoljubnih organizacij in posebno kat. Cerkve vedno bolj zglubljalo na svoji moči. Kljub temu bo treba še minog časa in morda tudi stoletij, da bo popolnoma izginilo. Zato ni čudno, da je sklep vrhovnega sodišča izzval pri mnogih precejšnje razočaranje, vendar je ogromna večina ameriškega prebivalstva korak vrhovnega sodišča z veseljem pozdravila.

Žalostno število

Buchenwaldski sestanek mednarodne zveze odporiških borecev so hoteli komunisti izrabiti, da bi se prikazali kot nasprotnike fašističnih metod in čuvarje človeških pravic. Državni podtajnik v zahodnonemškem ministrtvu je pozval Nemce, naj na tem sestanku ne sodelujejo, kajti resnica je, da je umrlo v poveljem taborišču v Buchenwaldu v sovjetskem zasedenem področju po letu 1945 — 13.200 ljudi. V Zahodni Nemčiji je zaprtih še vedno 35.000 ljudi samo zaradi svojega političnega prepričanja. Šele ko bo Nemčija zopet zedinjena, je izjavil državni podtajnik, bo lahko prišlo do romanja v Buchenwald kot demonstracija proti vsaki vrsti terorja in zatiranja.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

ozrl okrog, a ob sami misli na to obnemore in pade zopet v spanec, ki ni ne življenje ne smrt.

Skozi okno lije belina zasnežene pokrajine. Za šipami v belih okvirih reže dvojje temnih vršičkov smrek ostro motno sivino neba. Po prostoru, veliki podolgasti dvorani, polje prijetna toplota. Bela rjuha, topla koča, mehko vzglavje; nenadoma začuti Andrejček vse to in se prvič jasno zave, da še živi.

Okrene glavo tja, kjer sliši govorjenje, v tujem, nerazumljivem jeziku sicer, vendar človeško govoro, ženske glasove. Zagleda vrsto belih železnih postelj, tam gori na konec je ob emi zbrana gruča ljudi: belo obložene usmiljenke z bleščicami metaljastimi pokrivali na glavi; med njimi stoji v belem plašču mlad človek prijetnega obraza in se sklanja k bolniku na postelji.

Ko zdravnik dvigne obraz, ugleda njegove oči. Vse lice mu zasije od veselja, v skokih je pri njegovi postelji, se smeje in govori, govori v žuboreči govoriči, ki je Andrejček ne razume. Čuti samo to, da se ta človek veseli, da se je vzbudil iz globokega spanca, da mu je nemara on pomagal in ga ozdravil.

VIII.

Kar je v Andrejčku živel in čutilo, ti sto občute, ki ne ugasne v najtrdnjšem spancu, je zibalo njegovo dušo v omamni nezavesti. Zibanje, zibanje, kakor da ga opreznih korakov neso skozi gozd. Vejeve šumi, kakor daljna reka žubori in se preliva nekaj med drevjem, zvezde mežikajo velike in blesteče v temi, glasovi mrmrajo, kakor da skrivnostna množica moli... Skripanje koles, hrzanje konj, spredaj sedi nekdo in poje polglasno neko pesem, vedno enako, ne žalostno ne veselo kakor uspavanko. Le na ovinkih umolkne in kliče nekaj v čudnem neznanem jeziku.

STRŽAŠKEGA

V NEDELJO 4. JULIJA IGRAJO BAZOVIŠKI FANTJE IN DEKLETA
V DOLINI
VESELOIGRO V 3. DEJANJIH
DVE NEVESTI
ZACETEK OB 8.30
DOLINCANI IN SOSEDJE PRIDITE!

TRST - Izpitate so izdelali

Dne 21. junija 1954 se je zaključil Nižji tečajni izpit na Nižji trgovski strokovni šoli v Trstu. Izpit je opravljalo 48 rednih dijakov in 1 privatist. Izdelali so: Miklave Livij, Radioevich Lucijan, Azolin Franka, Bogatec Valerija, Cosina Ada, Demark Helena, Strani Irma, Brandolin Ana Marija, Ciacchi Marcela, De Lucia Barbara, Furlan Elda, Majcen Ana Marija, Sanein Livija, Turco Sergija, Umek Mirela.

V tržaškem zalivu so ujeli morskega psa

Na pomolu štev. 4 so tržaški gasilci pretekli četrtek ujeli velikega morskega psa. Meril je 3.70 m in je tehtal 200 kg. Ulovljeni morski pes je vegetarijanske vrste in ni tako nevaren kot drugi morski psi. Pri Pulju so nekaj dni prej prav tako ujeli morskega psa; ko so ga razparali, so v njegovem želodcu našli štiri plašče in kos človeške roke. V žepu enega plašča je bila celo ohranjena soferska izkaznica jugoslovanskega častnika, ki je nekaj dni prej utonil.

Termiti so se pojavili

V nekem stanovanju v ulici Marconi so zasledili nevarne mravlje termite. Te žuželke se navadno nahajajo v tropskih deželah, kjer si zgradijo ogromna mravljišča in vse naokrog pokončajo. Cele stavbe se na mah zrušijo, ne da bi prej kazale kakšen znak trohnobe. Termite grizejo v notrajnosti, dokler vsega ne spremene v preperelo gmoto. Zaradi teže se končno tramovi prelomijo in zrušijo.

Kmetijski gozdarski center v ulici S. Nicolo 7 opozarja prebivalstvo, naj takoj javi na njihovem uradu morebitna odkritja termitov, da dobi potrebna navodila.

Krožijo tudi govorice, da se našim krajem bliža velikanška armada belih mravelj termitov. Stavbni inženirji in izvedenci za umetnine so vsled tega zelo zaskrbljeni. Armada teh pokončevalcev se nahaja že v Španiji in južni Franciji. Znanstveniki so ugotovili, da prihajajo te živalice pod zemljo in da jih ne ustavi na njihovi poti niti beton in niti svinec. Tudi v Jugoslaviji so se baje že pojavili v Makedoniji in Dalmaciji.

Tržaški veselejem

Dne 4. julija se zaključil IV. tržaški veselejem. Število razstavljalcev je letos manjše kot prejšnje leto, vendar pa je veselejem mnogo okusneje pripravljen kot luskano leto. V glavnem so zastopane Italija, Avstrija in Jugoslavija. Veliko zanimanja in tudi pohvale je deležen jugoslovanski del razstave, kjer so razstavljeni predvsem stekleni, gumijasti in usnjeni izdelki, kinoaparati in vsakovrstne konzerve. Novost na jugoslovanskem oddelku sta letos dve dekleti v narodnih nošah, ki pred gledalci z veliko spretnostjo tketa pirotske preproge, ki vzbujajo med obiskovalci veselejša velika zanimanja.

V soboto 26. t. m. so zabeležili najboljši obisk veselejma. V nedeljo je bil napove-

dan dan medu in so čebelarji imeli svoj poseben sestanek. Za ta teden pa je napovedanih več tiskovnih konferenc.

Otvoritev dveh kopalšč v tržaški okolici

Pretekli teden so slovesno otvorili na Opčinah veliko javno kopaljšče, ki ima 9 kabin s prhami in 2 kabini s kadjo. V ozadju je tudi pralnica s šestimi kadmi. Openi so novega kopaljšča veseli, vendar menijo, da bi bolj služil svojemu namenu, če bi bilo kje v sredi vasi in ne čisto na drugem koncu. Za kopaljšče so porabili 20 milijonov lir. Tudi v Sv. Križu so odprli novo kopaljšče, ki pa je manjše. Stalo je 2 milijona lir. Obe kopaljšči je otvoril tržaški župan Bartoli.

Barkovlje

V nedeljo 20. junija smo obhajali praznik Sv. R. Telesa. Po sv. maši se je razvila dolga procesija, katere se je udeležila velika množica.

Ganljivo je bilo videti beleoblečene deklice, ki so lepo, v sklenjenih vrstah hodile za križem in trosile cvetje.

S cerkvenega zvonika je med procesijo

ZGORIŠKEGA

Izžrebanje dobitkov loterije za KD

V nedeljo 20. junija se je v prostorih Alojzijevega v Goricu vršilo žrebanje dobitkov loterije za KD v pričujočnosti zastopnika Finančne Intendence in pa goriške prefektore. Izžrebane so bile po vrsti naslednje številke:

- štev. 1873 dobi motorno kolo
- » 4492 » šivalni stroj
- » 2733 » moško obleko
- » 4990 » »punčko« (igračo)
- » 5345 » nalivno pero
- » 3911 » kavni servis
- » 9032 » likerski servis
- » 6804 » električni likalnik
- » 230 » Nylon nogavice
- » 1056 » moške robce

Kdor ima izžrebano številko, naj jo sam ali po drugi osebi prinese v Alojzijevec, Via Don Bosco 3, da dvigne dobiček. — Kdor bi dobitka ne dvignil v roku 3 mesecev, izgubi pravico do njega.

Otvoritev zakladnice v stolni cerkvi

Znano je, da hrani goriška stolna cerkev znatne zgodovinske in umetniške zaklade. Do sedaj so se ti zakladi hranili v starih omarah na podstrešju nad zakristijo. Sedaj pa so na pobudo Nadzorstva za lepe umetnosti pripravili dostojnejši sedež v posebni sobici na galeriji na evangelijski strani stolnice. Soba je zavarovana zoper požar in tudi zoper vlome. V nji bo od sedaj naprej sedež umetnin stolne cerkve, kjer si jih bodo lahko ogledali tudi razni obiskovalci. V nedeljo ob 11h je bila v pričujočnosti cerkvenih in civilnih oblasti otvoritev te stalne razstave umetnin stolne cerkve.

Štmaver

Ponoči pred praznikom sv. Petra in Pavla je privršala nad našo vasa huda nevihta s treskom in gromom, ki je usla

Sestre in zdravnik odidejo. Andrejček upre oči v čudni onemoglosti. Koliko časa tako leži, vidi Bog. Šele ko ga nekdo priime za roko, se zopet vzbudi.

Nad njim se sklanja Aleš z roko na obvezi.

»Andrejček, zdaj je zate konec fronte...«

»Aleš, kako je bilo? Jaz ne vem ničesar...« se trudno smehlja Andrejček.

»Tebe je zadelo v noge, mene v roko. Splazil sem se nazaj, povedal, kje si in na večer so te odnesli. Kos šrapnelovega vžigalnika ti je tical pod desnim kolenom, v levem pa drugi kos. Hudo te je zadelo...«

»In Holter?« je vprašal Andrejček, ki se je tisti hip vsega domislil.

»Pravili so mi, da so ga na mestu pokopali. Nihče ne ve, kako je bilo v tistem vrazjem jarku, kjer nas je Bog vse skupaj udaril. Vidiš, na fronti postane človek zverina, zdaj mi je skoraj žal...«

Andrejčka je zabeležilo pod desnim kolenom. Hotel je nogo prestaviti in tedaj ga je spreletela čudna slabost.

»Zebe me v desno, tako čudno zebe...« je potožil.

»Saj te lahko, siromak. Se meni šiva v

roki dan in noč, dasi pravi zdravnik, da bom v enem mesecu zopet zdrav za fronto.«

»Kaj so naredili z menoj?« je skoraj zaihtel Andrejček.

»Kaj ne veš?« Invalida...« je v zadregi odgovoril Koritnik.

»Povej mi vse!«

»Desno nogo so ti odrezali...« Levo ti morda rešijo, da ti ostane, mi je davi pripovedovala sestra Cirila, ki edina zna slovenski v tej madžarski bolnišnici...«

»Nikoli več tedaj ne bomo plesali na Golem brdu...« je dejal na lahko Andrejček.

»Na fronti tudi ne boš iskal več poti na drugo stran...« je odvrnil Koritnik. »Jaz pa bom še moral nesti glavo na prodaj.«

»Piši moji materi domov, kako je,« je naprosil Andrejček.

»Kako bom pisal, če imam desnico na obvezi?« Sestra Cirila ti bo pisala, tista, ki si jo poslal pome...«

Ko je Koritnik odšel, je Andrejček s težavo stegnil desnico do desnega kolena. Moral se je dvigniti, a je padel nazaj, ko se je v trepetajočimi onemoglimi prsti dotaknil debele obveze.

(Nadaljevanje)

prijetno pritrkovalo, dočim je domača godba med odmori igrala vesele melodije. Naš cerkveni pevski zbor, v kateremu so zastopana v precejšnjem številu naša dekleta, je tudi pomagal v izmenjavi z godbo, da je bila procesija bolj pobožna.

Vsa cerkvena slavnost se je razvila v najlepšem redu in naj bo tu izrečena najlepša zahvala onim, ki so k temu pripomogli.

Dolina

Pri nas imamo to nedeljo 4. julija glavno farno opasilo sv. škofa Urha. Kdor pride v našo župnijsko cerkev, si najbrž misli, da je cerkev posvečena Materi božji, ker je v glavnem oltarju v sredini kip Brezmadežne. Dejansko pa je cerkev in župnija posvečena sv. Urhu, ki ima mesto na evangelijski strani in zunaj nad glavnim cerkvenim vhodom. Ta nedelja, ki pade prav na god sv. Urha, je tako za Dolino največji farni praznik. Pri slovesni službi božji ob 10.30 bo imel cerkveni govor msgr. Ukmar iz Škedenja; popoldne ob 5h pa bo evaristična procesija ali obnašanje okrog cerkve. Po stari navadi je bila do nedavnega ta lepa pobožnost dopoldne, sedaj pa jo prenašamo na večer, da se je tako zlasti gospodinj in matere udeležijo v večjem številu. Izredno lepo uspelemu prazniku Sv. R. Telesa naj se sedaj pridruži farno opasilo, ki je v vsaki župniji ogledalo verskega mišljenja in življenja.

svojo jezo tudi v obliki hude toče. Pa je najbolj prizadela naše vinograde, kjer je uničila do 3/4 pridelka. Pa tudi drugim pridelkom je škodovala. S tem je naša vas težko prizadeta, saj se po večini živi od vina in sadja. Vse to je pa sedaj toča pobila. Apeliramo na oblasti, da nam priskočijo na pomoč.

Romanje v Loreto in Asizi

priredi goriška Mar. družba od 12. do 17. julija. Kdor se ga želi udeležiti, naj se javi pri vodstvu družbe, Corte S. Ilario 7, Gorica. Potovall bomo z avtopulmanom.

Iz Kanade pišejo

Spoštovani gospod urednik!
Kot stalni naročniki Vašega lista se Vam oglašamo iz daljne Kanade ter prav toplo pozdravljamo vse sodelavce pri listu ter vse prijatelje in znance.

Prisli smo srečno v nove kraje, kjer so nas z veseljem sprejeli naši dragi domači. Tu smo se z veseljem oprijeli dela, saj se obeta verjeten zaslužek.

Pri vsem tem pa ne bomo nikdar pozabili na ljube domače kraje in zdi se nam, da bomo še bolj povezani, ako ostane nemo še nadalje naročeni na Vaš »Glas«.

Torej prosimo Vas, da nam sporočite, koliko dolgujemo za list do konca tega leta, prosimo tudi, da nam pošljete vse številke od 13. maja t. l. naprej. List ste pošiljali na naslov: Ciglič Bogomil, Steverjan.

Sedanji naslov je:

Ciglič 820 Davenport Rd.
Toronto - Canada

Ponovne pozdrave družine Ciglič, prej v Steverjanu sedaj v Torontu, Kanada.

Odgovorni urednik: Stanko Stančič
Tiska tiskarna Budin v Gorici

roki dan in noč, dasi pravi zdravnik, da bom v enem mesecu zopet zdrav za fronto.«

»Kaj so naredili z menoj?« je skoraj zaihtel Andrejček.

»Kaj ne veš?« Invalida...« je v zadregi odgovoril Koritnik.

»Povej mi vse!«

»Desno nogo so ti odrezali...« Levo ti morda rešijo, da ti ostane, mi je davi pripovedovala sestra Cirila, ki edina zna slovenski v tej madžarski bolnišnici...«

»Nikoli več tedaj ne bomo plesali na Golem brdu...« je dejal na lahko Andrejček.

»Na fronti tudi ne boš iskal več poti na drugo stran...« je odvrnil Koritnik. »Jaz pa bom še moral nesti glavo na prodaj.«

»Piši moji materi domov, kako je,« je naprosil Andrejček.

»Kako bom pisal, če imam desnico na obvezi?« Sestra Cirila ti bo pisala, tista, ki si jo poslal pome...«

Ko je Koritnik odšel, je Andrejček s težavo stegnil desnico do desnega kolena. Moral se je dvigniti, a je padel nazaj, ko se je v trepetajočimi onemoglimi prsti dotaknil debele obveze.

(Nadaljevanje)

Pogreb msgr. Ivana Trinka

Beneška Slovenija je v sredo 30. junija imela dan, kakor ga še ni doživela v svoji tisočletni zgodovini. Pogreb msgr. Ivana Trinka je priklinal v visoki Trčmun pod Matajurjem velike množice beneških Slovencev, a posebno še izredno veliko duhovnikov in raznih odličnih gostov iz Vidma, Gorice in Trsta. Ob krsti dragega pokojnika smo videli videmskega pomožnega škofa msgr. Cicuttinija, ki je v cerkvi opravil nad krsto molitve za rajne; prišel je msgr. Fantini, rektor videmskega semenišča, ki je vodil pogreb in za pokojnega maševal; msgr. Venturini, bivši rektor semenišča, je rajnemu pridigal. Poleg teh so bili pri pogrebu še razni drugi monsignorji, zastopniki videmskega in čedajskega kapitlja, med njimi 83-letni msgr. Petričič, beneški rojak; tudi goriški stolni kapitelj je imel svoje zastopnike. Prišla sta msgr. Novak in Kjačić, ki je prav tako ožji rojak pok. msgr. Trinka. Duhovnikov pa se je nateklo toliko, kot da bi umrl kak škof. Bilo jih je čez 60, med njimi skoro vsi dušni pastirji iz Benečije. Posebno lepo je bilo zastopstvo goriških duhovnikov, saj nas je bilo kar 16.

Krsto so nosili po strmih stezah iz vasi v cerkev duhovniki, spredaj pa je šla dolga vrsta vencev. Pred hišo žalosti so pevci iz Gorice zapeli žalostinko »Vigred«. Prav tako so za-

peljeli v cerkvi in na pokopališču. — Izmed svetnih zastopnikov smo videli dr. Candolinija, predsednika videmske deželne zbornice; dalje dr. Agneletta iz Trsta in še razne druge.

V cerkvi sta se od pokojnega monsignorja poslovila msgr. Venturini v imenu videmske duhovščine, č. g. M. Mazora pa v imenu katoliških Slovencev. Na pokopališču pa so ob odprtem grobu vzeli slovo od nepozabnega pokojnika: dr. Candolini, dr. Bitežnik, Predan, dr. Budal, dr. Agneletto, prof. St. Bratina. Vsi so se spominjali zaslug pokojnega monsignorja za njegovo ljudstvo, njegove močate značajnosti in dobrote.

Pri tem pa je nastal neprijeten incident. Ko je govoril dr. Agneletto, je posegel vmes krajevni brigadir, ki je hotel govorniku vzeti besedo, češ da lahko govori v italijanščini, a ne v slovenščini. Govornik se pa ni uklonil in je svoj govor nadaljeval do konca.

Radi bi vedeli, po kakšnem pravnem in ustavnem paragrafu ima vsaki brigadir pravico prepovedati slovensko besedo celo na grobu. — Pridružujemo se protestu vseh pričujočih.

Pod Matajurjem, v svoji rodni vasi, počiva Ivan Trinka - Zamejski, kakor si je sam želel. Bog mu daj večni mir med njegovim ljudstvom.

†

Odbor za Katoliški dom v Gorici sporoča, da je dne 26. junija t. l. v 92. letu starosti mirno v Gospodu zaspal

msgr. Ivan Trinka

njegov častni predsednik, starosta slovenskih književnikov, najodličnejši duhovnik Slovenske Benečije. — Maša zadušnica bo na osmino pogreba v sredo 7. julija ob 7. uri v goriški stolnici. Vabljeni vsi verniki.

Gorica, 26. junija 1954.

ODBOR

DARILNE POSILJKE

naročate samo pri stari, svetovnoznani, v tej stroki specializirani tvrdki vašega zaupanja

CITRUS

IMPORT & EXPORT

Lastnik: Aleksander Goljevšček

TRST - Ul. Torrebianca 27 - Telefon 2-44-67 - Poštni predal 522

kjer boste najsolidneje postreženi.

Poleg živil pošiljamo tekstilno blago, namizni pribor, porcelan, radijske aparate, bicikle, motocikle, motoscootere, harmonike in druga glasbila, pisalne in računske stroje, električne sesalce za prah, električne hladilnike (frižidere), gospodarske stroje in sploh vse za gospodarstvo in gospodinjstvo.

OBVESTILO

TVRDKA G. KERŽE

TRST, Piazza San Giovanni št. 1 - Telefon 35-019

ki obstoja in deluje nepretrgoma že 88 let v solidnem in neumornem delu, je na željo svojih cenjenih odjemalcev

USTANOVILA

oddelek za izvoz darilnih paketov z raznovrstnim blagom za Jugoslavijo in ostale države, ki že deluje v polnem obsegu.

Vsi, ki niste bili do danes obveščeni o našem novem poslovanju in želite svojim sorodnikom in prijateljem pokloniti kakršnokoli darilo, kakor: živila, tekstilno blago, radiosprejemnike, glasbila, pisalne, šivalne ali pralne stroje, električne sesalce za prah, električne hladilnike, Frigideires, štedilnike na drva, plin ali elektriko, nerjavje namizni pribor, porcelan, bicikle, motoscooters itd, itd., Vas vljudno vabimo, da se zglasite osebno ali pismeno pri nas na zgornjem naslovu.

Postreženi boste točno, po konkurenčnih cenah in s kvalitetnim blagom!

A. PERTOT

TRST - ULICA GINNASTICA 22

Velika izbira vsakovrstnih ženskih in moških podlog

BLAGO ZA MOŠKE OBLEKE

Vse po konkurenčnih cenah!